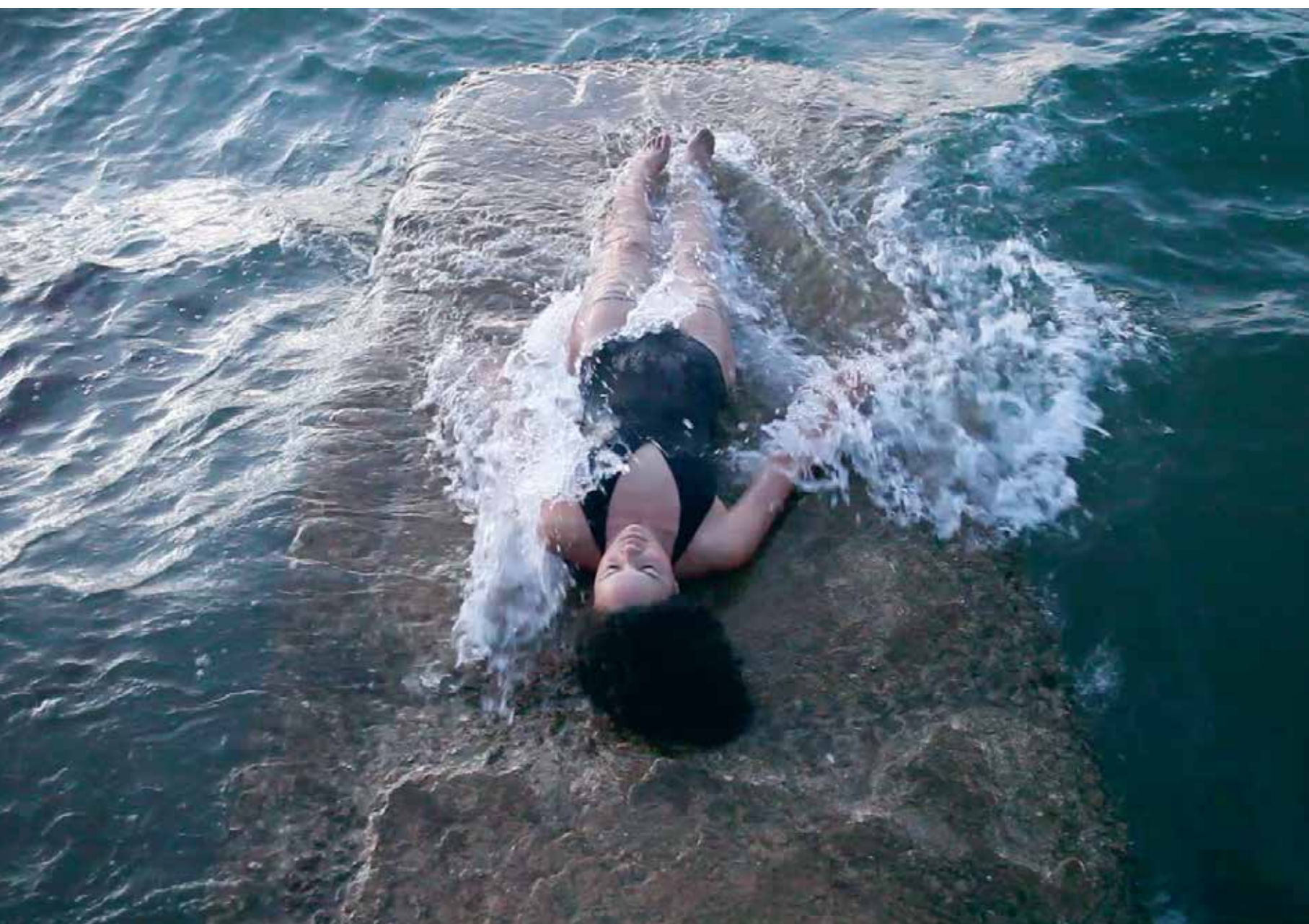

HO

GTU

KAREN VAN GODTSENHOVEN
MICHEL DEWILDE

VOORWOORD

BRUSK verwelkomt vanaf 30 oktober 2026 *Hoogtij*. *Over mens en zee, in mode en kunst*, een opmerkelijke tentoonstelling die de kracht, schoonheid en gelaagdheid van water en de zee centraal stelt.

Water is al eeuwenlang een onuitputtelijke bron van inspiratie voor kunstenaars en ontwerpers. Rivieren, zeeën en oceanen voeden de verbeelding, verbinden verschillende werelden en geven vorm aan beschavingen. Ze zijn scheppende krachten, bronnen van leven en verandering. Die veelzijdigheid biedt inspiratie aan *Hoogtij*, een tentoonstelling die de vele relaties tussen mens, water en zee verkent aan de hand van verrassende en atypische verbanden tussen mode, kunst en erfgoed.

Voor Brugge is dit thema bijzonder betekenisvol. De geschiedenis van de stad is onlosmakelijk verbonden met water. Via haar waterlopen en de toegang tot de Noordzee groeide Brugge uit tot een van de belangrijkste handels- en cultuurcentra van Europa. Over het water vonden goederen, ideeën, verhalen en mensen hun weg naar de stad. Kostbare stoffen, laken en luxegoederen bereikten ons via internationale handelsroutes, terwijl kunstenaars, ambachtslieden en kooplieden er nieuwe invloeden en inzichten uitwisselden. Water was de levensader van de stad en maakte van Brugge een ontmoetingsplaats van culturen, creativiteit en ondernemerschap. Ook vandaag blijft de band tussen onze stad en de zee van grote betekenis. Via de haven van Zeebrugge, een van de belangrijkste maritieme toegangspoorten van Europa, onderhouden we onze historische relatie met de Noordzee en met internationale netwerken van handel, uitwisseling en verbinding. Zo blijft water, in al zijn vormen, een bepalende factor in de ontwikkeling en identiteit van Brugge.

Vanuit die rijke historische context brengt gastcurator Karen Van Godtsenhoven mode, hedendaagse kunst en objecten uit de collectie van Musea Brugge samen in beklijvende en onverwachte dialogen. Voor het eerst op deze schaal ontmoeten mode en beeldende kunst elkaar in Brugge. *Hoogtij* verkent hoe water kunstenaars en ontwerpers blijft inspireren en uitdagen. Mode, beeldende kunst, video en geluid brengen de oceaan tot leven en nodigen bezoekers uit stil te staan bij hun eigen verhouding tot water. De tentoonstelling onderzoekt hoe diep water verankerd zit in onze emoties, herinneringen, dromen en toekomstbeelden.

Internationale mode- en kunsticonen, zoals Chanel, Alexander McQueen, Versace, Iris van Herpen, Bill Viola, Wangechi Mutu, Dries Van Noten, Otobong Nkanga, Rinus Van de Velde en Dominique White, geven deze oceanische verbeelding op indrukwekkende wijze vorm. Samen met een nieuwe generatie kunstenaars en ontwerpers creëren zij een parcours vol meeslepende installaties, verrassende perspectieven en zintuiglijke ervaringen.

Hoogtij is een reis voor jong en oud, een uitnodiging om de poëzie, de kracht en de urgentie van het water en de zee te ervaren. Het is een tentoonstelling die verwondert, ontroert en aanzet tot reflectie. Met *Hoogtij* wil Brugge een breed en divers publiek verwelkomen. De tentoonstellingen en de dynamische programmatie van BRUSK bieden een open ontmoetingsplek voor inwoners en bezoekers, voor kenners en nieuwsgierigen, voor jong en oud, en voor een internationaal publiek, dat we uitnodigen om hier een nieuwe dimensie van onze stad te ontdekken.

We zijn alle modehuizen, kunstenaars en gastcurator Karen Van Godtsenhoven bijzonder dankbaar voor hun uitzonderlijke medewerking.

LAAGTIJ

- 16 HET STRAND
- 32 RINUS VAN DE VELDE
in gesprek met
MICHEL DEWILDE
- 52 DE MYTHOLOGIE VAN
DE OCEAAN
- 58 DIMITRA PETSΑ
in gesprek met
KAREN VAN GODTSENHOVEN
& MADELON DENDOoven
- 66 HARMONIA ROSALES
in gesprek met
MICHEL DEWILDE
& MADELON DENDOoven
- 70 WATERVROUWEN
EN WATERWEZENS

HET DIEPSTE WATER

- 88 EAU PROFONDE
- 96 SHAYLI HARRISON
in gesprek met
KAREN VAN GODTSENHOVEN

HOOGTIJ

- 112 NOORDZEE
- 128 UITTREKSEL UIT HET DAGBOEK
VAN KAROLINE HJORTH
& RIITTA IKONEN
- 132 SCHIPBREUK
- 140 ELENA VELEZ
in gesprek met
KAREN VAN GODTSENHOVEN
- 150 DOMINIQUE WHITE
in gesprek met
MICHEL DEWILDE
& MADELON DENDOoven
- 158 ZWART GETIJ
- 168 RUSHEMY BOTTER
& LISI HERREBRUGH
in gesprek met
KAREN VAN GODTSENHOVEN
& MADELON DENDOoven
- 180 MIGRATIE: DE TRANSFORMATIE
VAN DE GETIJDEN
- 188 ABDUL RAHMAN KATANANI
in gesprek met
MICHEL DEWILDE
& MADELON DENDOoven
- 194 HOOGTIJ
- 212 MARINE SERRE
in gesprek met
KAREN VAN GODTSENHOVEN

“Er is geen druppel water in de oceaan, zelfs niet in de diepste afgrond, die niet de mysterieuze krachten van het getij kent en erop reageert. Geen andere kracht die op de zee inwerkt, is zo sterk als het getij.”

Rachel Carson in *The Sea Around Us*, 1951

“‘Oceaan’ is een veel toepasselijkere naam voor onze wereld dan ‘aarde’. Vandaag de dag is iets meer dan zeventig procent van het aardoppervlak bedekt met zout water, dat één grote planetaire oceaan vormt.”

Sir David Attenborough en Colin Butfield in *Ocean*, 2025

Henri-Victor Wolvens, *Strand in Koksijde*, 1952. Musea Brugge, inv. 1982.GRO0017.1. Foto: Hugo Maertens. © Sabam 2026.

Vorige spread: decor voor het défilé van Chanel in het Grand Palais, Parijs. Chanel door Karl Lagerfeld, *Ready-to-wear*, lente-zomer 2019. Foto: Etienne Tordoir / Catwalkpictures.

Rinus Van de Velde, *I suddenly feel very European*, 2016. Collectie S.M.A.K., Stedelijk Museum voor Actuele Kunst, Gent. Met dank aan S.M.A.K. Foto: Dirk Pauwels.

RINUS VAN DE VELDE (RV) IN GESPREK MET MICHEL DEWILDE (MD)

MD: In je opmerkelijke tentoonstelling *Donogoo Tonka* in het Gentse S.M.A.K. in 2016 viel me de grote golfsculptuur *I suddenly feel very European* op. Wat kun je vertellen over dat werk? Hoe kwam het tot stand?

RV: De expositie in S.M.A.K. was eigenlijk de eerste keer dat ik decors begon te tonen. In die zin was het een belangrijke tentoonstelling voor mij. Daarvoor vond ik een filmscript van de Franse auteur Jules Romain, *Donogoo Tonka*, dat nooit verfilmd werd. Ik besloot om dat script te vertalen naar een soort storyboard, omdat dat duidelijk maakte waar ik toen mee bezig was: het visualiseren van een parallel universum in mijn atelier. Die props, sculpturen en decorstukken gebruikte ik als omgeving voor mijn houtskooltekeningen. Ik plaatste mezelf in die settings, nam er foto's van en baseerde daarop mijn tekeningen. Gaandeweg begonnen die props echter een eigen leven te leiden. Er zat een materialiteit in waarvan ik dacht: we kunnen die niet enkel via tekeningen tonen. Het werd interessant om ze ook effectief als onderdeel van het werk tentoon te stellen.

Met zo'n filmscript krijg je een soort decor waarin die film zich zou kunnen afspelen, of een voorstel om die film te maken. Het boek van Romain was ook inhoudelijk interessant. Het gaat over een wetenschapper die onderzoek doet naar een Braziliaanse stad, Donogoo Tonka. Gaandeweg blijkt dat hij die stad zelf heeft verzonnen. Fictie wordt realiteit: op een bepaald moment reizen ze naar Brazilië om die stad te ontdekken, en begint die fictieve stad zich effectief te ontwikkelen. Dat is vergelijkbaar met wat er in mijn werk gebeurt. Ik verzin een fictieve autobiografie en door die daadwerkelijk te bouwen, wordt ze reëel en krijgt ze materialiteit. Dat maakte het voor mij interessant om die fysieke werkelijkheid te tonen in S.M.A.K.: de golven, de boten, de auto, de jungle.

MD: Hoe koos je de vorm en de blauwe kleur van de golf in *I suddenly feel very European*?

RV: Het werk is een duidelijke verwijzing naar de bekende prent *De grote golf bij Kanagawa* (ca. 1831) van de Japanse kunstenaar Katsushika Hokusai. Dat beeld groeide in onze westerse beeldcultuur uit tot een archetype. Het is een 'beeld van een beeld', een gecodificeerde representatie, onmiddellijk herkenbaar. Die golf is dus bewust clichématig en gereduceerd. Het is een abstractie, een vereenvoudiging van de werkelijkheid tot haar essentiële vorm. Tegelijk draagt die reductie bij aan de leesbaarheid binnen het narratieve universum van het werk.

Eigenlijk zijn al mijn sculpturen en decors ideeën. Ze maken deel uit van mijn ideeënwereld. Mijn sculpturen functioneren als mentale constructies. Wanneer ik een object nodig heb, bijvoorbeeld een auto, een boot of in dit geval een golf, dan produceer ik geen realistische replica, maar een idee ervan. Als we een auto nodig hebben, dan maak ik die. Ik gebruik dus geen echte auto, ik bouw die na. Alles ontstaat in mijn atelier. Het gaat om het beeld dat je vormt wanneer je je ogen sluit: het idee van een auto. Zo is die golf ook een idee van een golf, een representatie van alle golven. Tegelijk zit er een abstractie in: het is een gereduceerde realiteit. Die auto of die golf is minder uitgewerkt dan de werkelijkheid. Het is een vertaling, een vereenvoudiging naar beeld.

MD: Het motief van de zee keert frequent terug in jouw werk. Kan de zee ook symbolisch gelezen worden, als metafoor voor het onbewuste of voor een voortdurende beweging?

RV: Het motief van de zee keert inderdaad steeds terug. Ik heb me vaak afgevraagd waarom. Misschien is het iets typisch Belgisch, door onze traditie en onze kunstenaars. De zee is een klassiek motief in de kunstgeschiedenis. In een Belgische context denken we bijvoorbeeld aan de bekende kunstenaar James Ensor, tot nu met kunstenaars als Thierry De Cordier. Het thema heeft uiteraard een veel bredere genealogie. Mijn interesse ligt vooral in die kunsthistorische gelaagdheid. De zee functioneert als een soort visueel archetype, vergelijkbaar met bloemstillevens of zelfportretten. Door met dergelijke ogenschijnlijk clichématige beelden te werken, kan ik ze opnieuw contextualiseren binnen een hedendaags narratief kader. Het is precies die spanning tussen traditie en herinterpretatie die mij interesseert.

Op het vlak van de interpretaties van het zeethema kan men veel lezen. De zee leent zich tot meerdere metaforische opvattingen: het cyclische, het ongrijpbare, het fluïde. In psychoanalytische termen zou men kunnen verwijzen naar het onbewuste, maar evenzeer naar de meer fenomenologische benadering van continuïteit en stroom. Voor mij is de zee ook een metafoor voor mijn werkproces. Mijn praktijk wordt gekenmerkt door een constante productie van beelden, een soort ononderbroken stroom aan beelden, herinneringen en referenties. Mijn oeuvre is nadrukkelijk narratief en kan worden opgevat als een zich uitbreidende roman. Tentoonstellingen zijn daarom vaak dens en gelaagd: ze accumuleren de resultaten van een continu atelierproces. De metafoor van de zee, met haar eb en vloed, biedt een treffend beeld voor die dynamiek: een voortdurende beweging van verschijnen en verdwijnen, van genereren en hernemen en recycleren.

MD: Je tentoonstelling opgevat als filmset deed me denken aan de film *The Secret Life of Walter Mitty*. We zien daarin een man die via dagdromen in een parallelle wereld terecht komt. Is dat aspect belangrijk in je werk?

RV: Ja, dat klopt. Walter Mitty was zeker in het begin een belangrijk referentiepunt. Het gaat over die unieke menselijke capaciteit om met onze geest ergens naartoe te gaan zonder ons fysiek te verplaatsen. Dat is iets wat we moeten vieren. Ik kan me bijvoorbeeld voorstellen hoe die golf in een nieuw museum zou staan, zonder daar ooit geweest te zijn. Of hoe het zou zijn om bevriend te zijn met Claude Monet. Wat zouden we 's avonds bekijken? Welke werken zouden we maken in zijn tuin in Giverny? Die dagdroom biedt een vrijheid die je in de realiteit niet altijd hebt. Het is een pleidooi om die verbeelding te omarmen, om de wereld ook op die manier te verkennen, zonder altijd fysiek te moeten reizen. Er bestaat ook een lichtere vorm van reizen.

MD: In je tentoonstelling verwijst de ene vorm naar de andere. Zo zag ik de golfsculptuur dicht bij je schip *Sweet and Intoxicating Reverie* (2016), en die motieven keren ook terug in de tekeningen, zoals *On Board of the Conrad*, *Things Take a Weird Turn*. Het lijkt alsof je verschillende verhalen en werelden door elkaar laat lopen. Klopt dat?

RV: Dat is uiteindelijk het doel. Ik ben ongeveer twintig jaar geleden begonnen met tekenen en wilde me toen focussen op dat ene medium. Tekenend zat toen nog wat in de marge, en daarin vond ik vrijheid. Later liet ik die focus op één specifiek medium achterwege. Ik wilde de fictieve biografie openbreken en ook tonen via andere vormen: sculpturen, decors en later film. Dat is een organisch proces geworden waarin alles samenkomt. De tekeningen blijven voor mij de kern, een dagelijkse praktijk. Maar daaruit ontstaan andere vormen: keramische asbakken, kartonnen sculpturen, buitensculpturen, films, grote objecten zoals die golf. Het zijn allemaal onderdelen van één groot verhaal, verteld via verschillende media, maar met dezelfde onderliggende strategie.

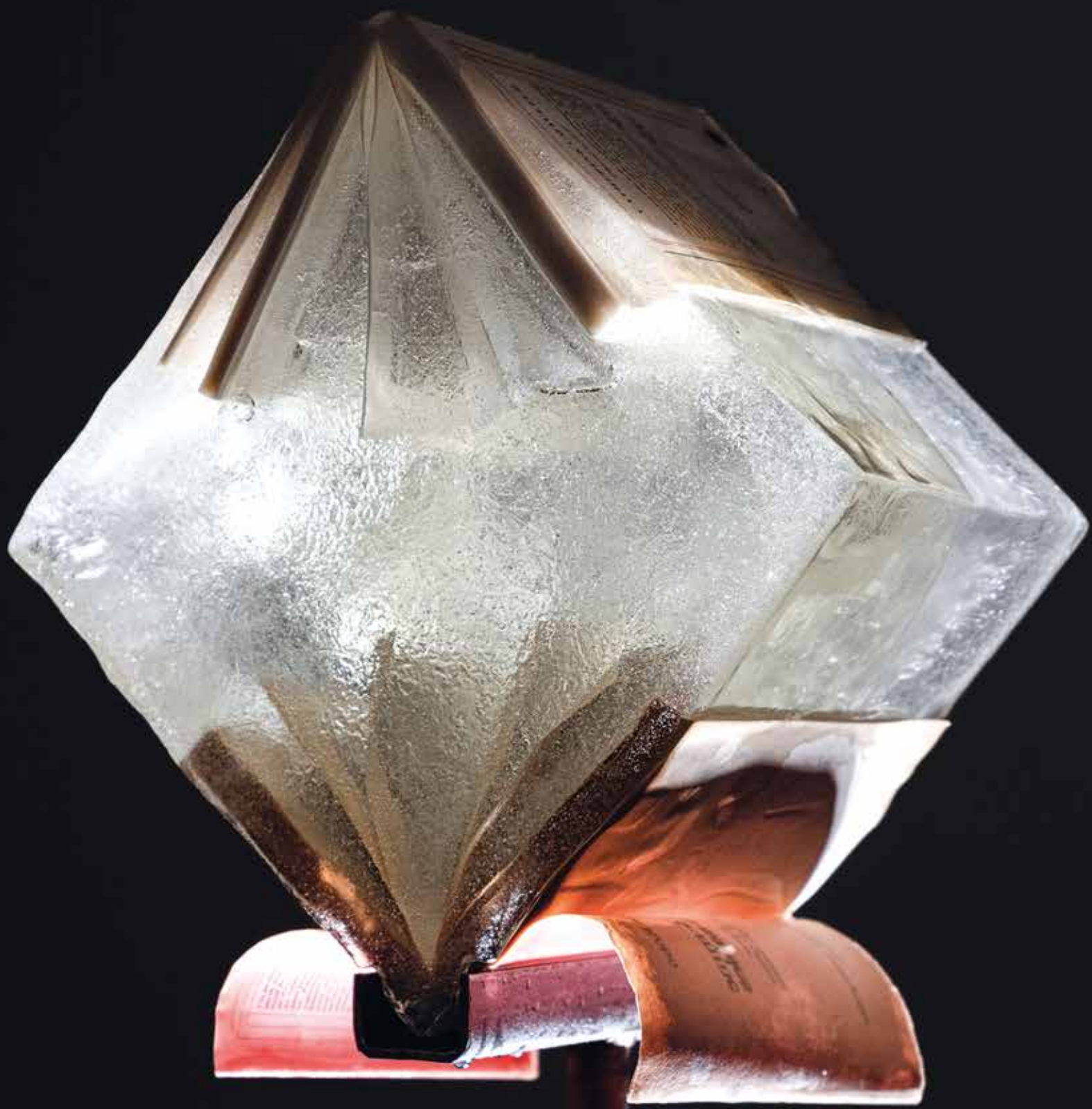
Harmonia Rosales, *The Birth of Oshun*, 2017. Met dank aan The CCH Pounder-Koné Collection. Foto: Harmonia Rosales Studio.

Eyes as Big as Plates, # Dani I (Belgium 2025), 2025. © Karoline Hjorth en Riitta Ikonen.

NOORDZEE

Olivier Theyskens, *Cadre Moulés*, lente-zomer 2001. Met dank aan Olivier Theyskens.

Na de donkere wateren komen we in de reflectieve en verstilde wateren van de Noordzee, met haar weerspiegeling van de grijze hemel, het licht door de wolken op de grijze golven. Het weer als veruitwendiging van de rimpelingen van de ziel.

Voor de Belgische modeontwerper Olivier Theyskens, die opgroeide in Brussel, met roots in Normandië, is de Noordzee een belangrijk artistiek ijkpunt. De silhouetten uit de collectie lente-zomer 2001 waren gebaseerd op het eeuwenoude gebruik van de garnaalvisser in Oostduinkerke. De modellen, gekleed in soepel geel leder en rokken als van zeilmasten, liepen over een catwalk van gebroken mosselschelpen. Zijn gevoel voor kleur, sereniteit, fluiditeit en intuïtie resoneert met de introspectieve esthetiek van negentiende-eeuwse Belgische kunstenaars als Fernand Khnopff, Léon Spilliaert en Félicien Rops.

De Oostendse kunstenaar Yves Beaumont maakte voor *Hoogtij* een salonachtige presentatie waarbij hij een volledige museumwand bedekt met een reeks van negen schilderijen van de Noordzee, '*Das Lied der Tiefe*' *Seascapes*, in dialoog met enkele zeegezichten afkomstig uit de collectie van Musea Brugge. Beaumont leeft aan de Noordzee, zijn werk leunt aan bij de grote traditie van de marineschilderkunst. In zijn seriële werken verhaalt hij de Noordzee hoofdzakelijk via een donker, tertiair palet van tussentinten. Met zijn impastotechniek accentueert de kunstenaar het tactiele, het tastbare effect van zijn werk, en versterkt hij tegelijk de lichtinval. Maar vooral voegt het een driedimensionale textuur en diepte toe aan een schilderij, waardoor het oppervlak op een unieke manier licht reflecteert. Compositorisch kiest hij regelmatig voor een hoge horizonlijn, waarbij de zee het grootste deel van het verfoppervlak in beslag neemt. Op die manier lijkt ze de lucht boven de horizon weg of vooruit te duwen. Beaumont geeft ons een zicht van bovenaf op de donkere, kolkende baren, op de materie van de zee zelf; wij worden één met de golfslag.

Het collaboratieve kunstproject *Eyes as Big as Plates* van de kunstenaars Riitta Ikonen en Karoline Hjorth is gestoeld op intersoortelijke samenwerking en cocreatie met meer-dan-menselijke entiteiten. Ikonen en Hjorth gaan op zoek naar mensen die een nauwe band hebben met hun natuurlijke omgeving. De zee, waterlopen, meren of bossen zijn medecreatoren. Deze gelaagde relatie met de natuurlijke omgeving vertalen de kunstenaars samen met de gastpersoon in creaties waarbij andere soorten betrokken worden. Bedoeling van dit proces is het vervaardigen van een kledingstuk of hoofddeksel, dat vervolgens wordt aangetrokken in een performance of pose. Uiteindelijk wordt dit gefotografeerd, en de foto vormt de laatste visuele drager van het artistieke proces.

Voor *Hoogtij* wensten de kunstenaars enkele banden tussen lokale bewoners van de Belgische kust aan te halen. Hun oog viel op de garnaalvisser te paard en een groep vrouwelijke vissers die met grote netten manueel vissen: de Stienestekers. Zij zijn een groep vrouwelijke garnaalkruiers uit Oostduinkerke die de historische traditie van het garnaalvissen met een reuzensteeknet bestendigen. Ze vissen in de branding, net zoals vroeger toen de mannen naar IJsland waren, en zijn een levend stuk erfgoed naast de bekende paardenvissers. Met zijn globale onderzoek naar de intieme relatie tussen de mens en zijn natuurlijke omgeving pleit *Eyes as Big as Plates* voor vormen van intersoortelijke samenleving als de enige duurzame weg voor de toekomst.¹

¹ Clara Darrason, 2021.

Yves Beaumont, *Seascape* (van de reeks *Das Lied der Tiefe*), 2024-2026. Met dank aan de kunstenaar. Foto's: Jean Godecharle.

“Wanneer de Noordzee koppig
breekt aan hoge duinen
En witte vlokken schuim
uiteenslaan op de kruinen,
Wanneer de norse vloed
beukt aan het zwart basalt
En over dijk en duin de
grijze nevel valt...”

Jacques Brel in ‘Mijn vlakke land’, 1962

Dries Van Noten, *The Piano*, lente-zomer 1999. Met dank aan Dries Van Noten. Foto: Bache Jaspers.

Dries Van Noten, *The Piano*, lente-zomer 1999. Met dank aan Dries Van Noten. Foto: Bache Jaspers.

BOTTER, *Vodun*, lente-zomer 2024. Foto: Etienne Tordoir / Catwalkpictures.

BIBLIOGRAFIE

Sara Ahmed, 'Affective Economies', *Social Text*, vol. 22, nr. 2, 2004, p. 117-139.

Julia Armfield, *Our Wives Under The Sea*, Hampshire, Picador, 2022, p. 48.

David Attenborough en Colin Butfield, *Ocean*, Londen, John Murray, 2025, p. 10-11.

Gaston Bachelard, *L'eau et les rêves*, Parijs, Librairie José Corti, 1942, p. 57-84 en 132-171.

Susan Ballard, *Art and Nature in the Anthropocene*, New York, Routledge, 2021, p. 1-12 en 43-59.

Eva Barois de Caevel en Koyo Kouoh, 'Streamlines – Oceans, Global Trade and Migration', in Dirk Luckow en Koyo Kouoh (red.), *Streamlines – Oceans, Global Trade and Migration*, Keulen, Snoeck, 2015, p. 21-27.

Leanne Betasamosake Simpson, *Theory of Water, Nishnaabe Maps to the Times Ahead*, Chicago, Haymarket Books, 2025.

Laird Borrelli-Persson, 'Iris van Herpen. Fall 2021 Couture', *Vogue*, 5 juli 2021, <https://www.vogue.com/fashion-shows/fall-2021-couture/iris-van-herpen>.

Kamau Brathwaite, *History of the Voice: The Development of Nation Language in Anglophone Caribbean Poetry*, Londen, New Beacon Books, 1984.

Kamau Brathwaite, *Barabajan Poems 1492-1992*, Kingston en New York, Savacou Publications, 1994.

Kamau Brathwaite, *ConVERSations with Nathaniel Mackey*, Staten Island, NY, We Press, 1999.

Bronwyn Bailey-Charteris, *The Hydrocene*, Oxford, Routledge, 2024, p. 1-47.

Vivienne Bozalek, Tamara Shefer en Nike Romano, *Hydrofeminist Thinking with Oceans*, Oxford, Routledge, 2024, p. xxiii-14.

Jacques Brel, 'Mijn vlakke land', 1962.

Rachel Carson, *The Edge of the Sea*, Houghton, Mifflin & Co, 1955, p. 141-147.

Rachel Carson, *The Sea Around Us*, Oxford University Press, 1951, p. 169-179.

Clara Darrason, Jennifer Houdrouge, Marianne Lien, Alex Rawlings, Meghann Riepenhoff, Roy Scranton en Arthur Zhe, *Eyes as Big as Plates 2*, Stuttgart, Arnoldsche Art Publishers, 2021, p. 115.

Joseph Delmelle, *Les écrivains belges et la mer*, Oostende, 4de Internationaal Congres van de Zee, 1951, p. 857.

Marc Donnadieu, Annie Madet-Vache en Agnès Mirambet-Paris, *Pierre et Gilles : Mondes marins*, Rouen, Editions des Falaises, 2025, p. 11-19.

Epeli Hau'ofa, 'Our Sea of Islands', *The Contemporary Pacific*, vol. 6, nr. 1, 1994, p. 148-161, *JSTOR*, <http://www.jstor.org/stable/23701593>. Geraadpleegd op 12 maart 2026.

Stefanie Hessler, 'Tidalectic Curating', *Journal of Curatorial Studies*, vol. 9, oktober 2020, p. 248-270, https://doi.org/10.1386/jcs_00023_1, geraadpleegd op 15 mei 2026.

Victor Hugo, *Les Travailleurs de la mer*, Paris, Gallimard, 2002, oorspronkelijke versie: Brussel, Librairie internationale, 1866, p. 377.

Steve Mentz, *Ocean*, New York, Bloomsbury Academic, 2020, p. 1-8.

Astrida Neimanis, *Bodies of Water*, Londen, Bloomsbury Academic, 2019, p. 1-26.

Silvia Pireddu, 'Ad Limine: Martin Parr's Humans on the Beach. Re-empowering the English Seaside Resorts as Pop Culture', *Imaginaires*, nr. 24, 2022, p. 110-130, <https://doi.org/10.34929/imaginaires.vi24.39>, geraadpleegd op 15 mei 2026.

Anna Reckin, 'Tidalectic Lectures: Kamau Brathwaite's Prose/Poetry as Sound-Space', *Anthurium: A Caribbean Studies Journal*, vol. 1, nr. 1, 2003, p. 1-12, <https://anthurium.miami.edu/articles/10.33596/anth.4>, geraadpleegd op 15 mei 2026.

Rainer Maria Rilke, 'Marina-Elegie', vertaling door Peter Verstegen, *De Tweede Ronde*, vol. 19, 1998, p. 189. Bereikbaar via https://www.dbnl.org/tekst/_twe007199801_01/_twe007199801_01_0079.php?q=op, geraadpleegd op 19 juni 2026.

Warsan Shire, 'Thuis', in *Zegen de dochter*, Amsterdam, Das Mag, 2022.

Shelby Van Pelt, *Remarkably Bright Creatures*, Londen, Bloomsbury, 2022, p. 1.

Peace Talks, 'Wearing a Flag for Humanity | Helen Storey', YouTube, <https://www.youtube.com/watch?v=f0Ca3XItFPU>, 11 juli 2025.

The Metropolitan Museum of Art, 'Alexander McQueen, Savage Beauty', met referentie naar McQueens programma-aantekeningen voor *Plato's Atlantis* (L/Z 2010). Bereikbaar via <https://blog.metmuseum.org/alexandermcqueen/jellyfish-ensemble-platos-atlantis/>, geraadpleegd op 22 juni 2026.

The Metropolitan Museum of Art (@metmuseum), *Instagram*, 8 juni 2024.

Jean-Pierre Villebramar, 'Marées Noires', bereikbaar via <https://www.poetica.fr/poeme-8477/villebramar-marees-noires/>, geraadpleegd op 19 juni 2026.

Virginia Woolf, *The Waves*, The Hogarth Press, Penguin Books, 1992, oorspronkelijke versie: 1931, p. 111-112 en 220-221.

WWD Staff. 'Alexander McQueen: A True Master', *Women's Wear Daily*, 12 februari 2010, p. 1-8.

Steff Yotka, "'After the Apocalypse... Maybe You Try to Make a Wedding Dress": Marine Serre Discusses Her Spring 2020 Collection', *Vogue*, 16 oktober 2019, <https://www.vogue.com/article/marine-serre-spring-2020-collection-video>, geraadpleegd op 15 mei 2026.

COLOFON

Deze publicatie is uitgegeven naar aanleiding van de tentoonstelling *Hoogtij. Over mens en zee, in mode en kunst* van 30 oktober 2026 tot en met 14 maart 2027 in BRUSK, Brugge.

Samenstelling & essays
Karen Van Godtsenhoven
Michel Dewilde

Interviews
Madelon Dendooven
Michel Dewilde
Karen Van Godtsenhoven

Coördinatie Publicatie Musea Brugge
Michel Dewilde

Beeldredactie
Madelon Dendooven
Karen Van Godtsenhoven

Vertaling
Wouter Meeus

Eindredactie
Jan Haeverans

Proofreading
Jan Vangansbeke

Projectcoördinatie
Stephanie Van den bosch

Vormgeving
Tim Bisschop

Druk & inbinding
Graphius, Gent

Uitgever
Gautier Platteau

Team Hannibal Books
Laura Bijmens, Sara Colson, Pieter De Meyere, Sarah Eycken, Natacha Hofman, Séverine Lacante, Sofie Meert, Gautier Platteau, Hedwig Scheltjens, Marie Schoups, Stephanie Van den bosch, Hadewych Van den Bossche, Jarrik Van Der Biest, Bert Vanlathem

Tentoonstellingsteam

Directeur
Filip Strobbe

Gastcurator
Karen Van Godtsenhoven

Curator hedendaagse kunst, cultuur en geschiedenis, Musea Brugge
Michel Dewilde

Tentoonstellingsdesign
Studio OTW

Scenografie
Chloroform BVBA

Mannequins
BONAVERI

Team Musea Brugge

Met de steun van

Onze hoofdpartner

=
**Belfius
PRIVATE**

Mediapartners

Vr̥ De Standaard

Met dank aan

Yves Beaumont, Gilles Blanchard & Pierre Commoy, BOTTER (Rushemy Botter & Lisi Herrebrugh), Trashy Clothing (Omar Braika & Shukri Lawrence), Chanel (Danielle Cillien Sabatier, Emmanuelle Guitton, Christelle Demoussis, Marie Hamelin-Dufieff, Julie Deydier), Chromat (Bex McCharen), Gabriella Ciacimino, Anne-Claudie Coric, Dani, Jadrana Demoen, Madelon Dendooven, Maria Dolfini, Christoph Draeger, Shayli Harrison, Richard Hoffman, Pierre et Gilles, Karoline Hjorth & Riitta Ikonen, Rose Issa, Jerome Jacobs, Abdul Rahman Katanani, Lama Koubrously, Jean-Paul Lespagnard, Thebe Magugu (Thebe Magugu, Lindokuhle Nkonyane, Melissa Nxumalo), Michèle Matyn, Alexander McQueen (Katherine Beckwith, Plum Ayloff, Arianne Scott), Musée Mode & Dentelle (Caroline Esgain, Nicolas Lor, Sophie Couret Donders), Wangechi Mutu, Maryam Najd, NAVIGO-team, Yaroslava Olinska, Yuima Nakazato (Yuima Nakazato, Rachel Minori Sasaki), Otobong Nkanga, Kira Perov, Martin Parr, Dimitra Petsa, Laure Prouvost, Harmonia Rosales, Marine Serre (Marine Serre, Mathieu Baboulène, Roisin Breen, Elodie Collin), Subin Son, Helen Storey (Helen Storey, Susanna Corder for LCF), Mara Tatevosian, Olivier Theyskens (Olivier Theyskens, Sandro Ghighione), Angela Tiatia, Günther Vanbleu, Maarten Vanden Eynde, Rinus Van de Velde, Iris van Herpen (Dominika Kasova), Dries Van Noten (Jan Vanhoof, Bas Verwaetermeulen), Elena Velez, Versace (Antonio Masciarello, Eugenia Ioppolo, Cristina Bergonzi), Bill Viola Studio, Dominique White, Cindy Wright, Robert Wun (Tia Collection)

Frontcover

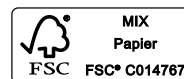
BOTTER, *Global Warning*, lente-zomer 2022.
Modellen: Ka'amed J en Monykuoch Deng.
Styling: Imruh Asha. Stylingassistent: Aroua Ammari. Setdesign: Ibby Njoya. Regisseur beweging: Yagamoto. Haar en make-up: Zenia Jaeger. Productie en casting: Rachel Evans. Met dank aan BOTTER en Viviane Sassen. Foto: Viviane Sassen.

ISBN 978 94 9341 663 5
D/2026/11922/15
NUR 640/655

© Hannibal Books en BRUSK, 2026
www.hannibalbooks.be
www.bruskbrugge.be

Alle rechten voorbehouden. Niets van deze uitgave mag worden veeleelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Het museum heeft geprobeerd voor alle teksten, foto's en afbeeldingen de wettelijke voorschriften inzake copyright toe te passen. Wie meent nog rechten te kunnen laten gelden, wordt verzocht zich tot de uitgever te richten.

“Golven,
Marina,
wij zee!
Diepten,
Marina,
wij hemel.”

